Συλλογή της Νομολογίας

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
JULIANE KOKOTT
της 27ης Οκτωβρίου 2022 [1]

Υπόθεση C-492/22 PPU

CJ
παρισταμένης της
Openbaar Ministerie

[αίτηση του rechtbank Amsterdam
(πλημμελειοδικείου Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες)
για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]

«Προδικαστική παραπομπή – Επείγουσα προδικαστική διαδικασία – Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης – Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ – Άρθρο 6, παράγραφος 2 – Άρθρο 12 – Άρθρο 24, παράγραφος 1 – Αναβολή της παράδοσης του εκζητουμένου – Συνέχιση της κράτησης – Απαίτηση παρέμβασης της δικαστικής αρχής εκτέλεσης – Εισαγγελέας – Δίωξη στο κράτος μέλος εκτέλεσης – Μη παραίτηση του κατηγορουμένου από το δικαίωμα παράστασης στη δίκη του – Δικαίωμα σε δίκαιη δίκη»

I. Εισαγωγή

1. Η υπό κρίση αίτηση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το rechtbank Amsterdam (πλημμελειοδικείο Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) αφορά την ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 2, του άρθρου 12 και του άρθρου 24, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009 (ΕΕ 2009, L 81, σ. 24) (στο εξής: απόφαση-πλαίσιο 2002/584), καθώς και τα άρθρα 6, 47 και 48 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης).

2. Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως υποβλήθηκε στο πλαίσιο της εκτέλεσης, στις Κάτω Χώρες, ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εκδοθέντος, στις 31 Αυγούστου 2021, από το Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział III Karny (τρίτο τμήμα του πλημμελειοδικείου Κρακοβίας, Πολωνία), με σκοπό την εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής επιβληθείσας στον CJ, Πολωνό υπήκοο.

3. Τα προδικαστικά ερωτήματα αφορούν, κατ' ουσίαν, τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες η παράδοση προσώπου μπορεί να αναβληθεί, δυνάμει του άρθρου 24, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584, με σκοπό την άσκηση παράλληλης ποινικής δίωξης στο κράτος

[1] Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.

μέλος εκτέλεσης συνεχίζοντας συγχρόνως την κράτηση του εν λόγω προσώπου. Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να διευκρινιστούν, μεταξύ άλλων, το περιεχόμενο της έννοιας «δικαστική αρχή εκτέλεσης» καθώς και οι συνέπειες πράξεων μη δικαστικής αρχής, περιλαμβανομένων των προϋποθέσεων υπό τις οποίες ο αποτελεσματικός δικαστικός έλεγχος από ανεξάρτητο δικαστήριο μπορεί να διορθώσει μια τέτοια πράξη.

II. Το νομικό πλαίσιο

A. Το δίκαιο της Ένωσης

4. Η αιτιολογική σκέψη 8 της απόφασης-πλαισίου 2002/584 διαλαμβάνει τα εξής:

«Οι αποφάσεις για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης πρέπει να υπόκεινται σε επαρκή έλεγχο, πράγμα που σημαίνει ότι η δικαστική αρχή του κράτους μέλους στο οποίο συνελήφθη το καταζητούμενο πρόσωπο θα πρέπει να αποφασίζει σχετικά με την παράδοσή του.»

5. Κατά το άρθρο 5 της εν λόγω αποφάσεως-πλαισίου, η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης από τη δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να εξαρτηθεί κατά το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης από μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

«[…]

3) όταν το πρόσωπο κατά του οποίου εκδόθηκε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης προς το σκοπό της δίωξης είναι υπήκοος ή κάτοικος του κράτους μέλους εκτέλεσης, η παράδοση μπορεί να εξαρτηθεί από την προϋπόθεση ότι το εν λόγω πρόσωπο, μετά από ακρόασή του, θα διαμεταχθεί στο κράτος μέλος εκτέλεσης ώστε να εκτίσει εκεί τη στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας που θα απαγγελθεί εναντίον του στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος.»

6. Το άρθρο 6, παράγραφος 2, της εν λόγω απόφασης-πλαισίου προβλέπει τα εξής:

«Η δικαστική αρχή εκτέλεσης είναι η δικαστική αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης που είναι αρμόδια να εκτελέσει το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης δυνάμει του δικαίου αυτού του κράτους.»

7. Το άρθρο 12 της ίδιας απόφασης-πλαισίου, το οποίο φέρει τον τίτλο «Τήρηση του προσώπου υπό κράτηση», ορίζει τα εξής:

«Όταν ένα πρόσωπο συλλαμβάνεται βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, η δικαστική αρχή εκτέλεσης αποφασίζει κατά πόσον είναι σκόπιμο να τηρηθεί υπό κράτηση σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης. Η προσωρινή απόλυση είναι δυνατή οποτεδήποτε σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης, υπό την προϋπόθεση ότι η αρμόδια αρχή του εν λόγω κράτους μέλους λαμβάνει κάθε μέτρο που κρίνει αναγκαίο ώστε να αποφευχθεί η διαφυγή του καταζητουμένου.»

8. Το άρθρο 23 της απόφασης-πλαισίου 2002/584, το οποίο επιγράφεται «Προθεσμία παράδοσης του προσώπου», ορίζει τα εξής:

«1. Ο καταζητούμενος παραδίδεται το ταχύτερο δυνατόν σε ημερομηνία που συμφωνείται μεταξύ των ενδιαφερόμενων αρχών.

2. Παραδίδεται το αργότερο δέκα ημέρες αφότου εκδόθηκε η οριστική απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.

3. Εάν η παράδοση του καταζητουμένου, εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στην παράγραφο 2, αποδεικνύεται αδύνατη λόγω ανωτέρας βίας σε ένα από τα κράτη μέλη, η δικαστική αρχή εκτέλεσης και η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος επικοινωνούν αμέσως μεταξύ τους και συμφωνούν νέα ημερομηνία παράδοσης. Στην περίπτωση αυτή, η παράδοση διενεργείται εντός δέκα ημερών μετά τη συμφωνηθείσα νέα ημερομηνία.

4. Η παράδοση μπορεί κατ' εξαίρεση να αναστέλλεται προσωρινά για σοβαρούς ανθρωπιστικούς λόγους, εφόσον λ.χ. ευλόγως πιστεύεται ότι θα έθετε σε κίνδυνο τη ζωή ή την υγεία του καταζητουμένου. Η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης γίνεται μόλις παύσουν να υφίστανται οι λόγοι αυτοί. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης ενημερώνει αμέσως σχετικά τη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος και συμφωνεί νέα ημερομηνία παράδοσης. Στην περίπτωση αυτή, η παράδοση διενεργείται εντός δέκα ημερών μετά τη συμφωνηθείσα νέα ημερομηνία.

5. Κατά την παρέλευση των προθεσμιών που αναφέρονται στις παραγράφους 2 έως 4, εάν το πρόσωπο εξακολουθεί να κρατείται, απολύεται.»

9. Το άρθρο 24 της εν λόγω απόφασης-πλαισίου, το οποίο φέρει τον τίτλο «Αναβολή της παράδοσης ή παράδοση υπό όρους», προβλέπει τα εξής:

«1. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης δύναται, αφού αποφασίσει την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, να αναβάλει την παράδοση του καταζητουμένου ούτως ώστε να μπορέσει να διωχθεί στο κράτος μέλος εκτέλεσης ή, εάν έχει ήδη καταδικασθεί, να μπορέσει να εκτίσει στο έδαφος του κράτους αυτού καταγνωσθείσα ποινή για πράξη διαφορετική από εκείνη που αναφέρεται στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.

2. Αντί να αναβάλει την παράδοση, η δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να παραδώσει προσωρινά τον καταζητούμενο στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος υπό όρους που καθορίζονται με κοινή συμφωνία μεταξύ της δικαστικής αρχής εκτέλεσης και της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος. Η συμφωνία είναι γραπτή και όλες οι αρχές του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος υποχρεούνται να τηρούν τους όρους.»

10. Το άρθρο 26, παράγραφος 1, της εν λόγω απόφασης-πλαισίου προβλέπει τα εξής:

«Το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος αφαιρεί τυχόν περίοδο κράτησης που απορρέει από την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης από τη συνολική διάρκεια στέρησης της ελευθερίας στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος λόγω καταδίκης σε στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφάλειας.»

Β. Το ολλανδικό δίκαιο

11. Ο wet tot implementatie van het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie (νόμος περί μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο της απόφασης-πλαισίου του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών), της 29ης Απριλίου 2004 (Stb. 2004, αριθ. 195), όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα (στο εξής: νόμος περί παραδόσεως), μεταφέρει την απόφαση-πλαίσιο 2002/584 στην εθνική έννομη τάξη.

12. Κατά το άρθρο 1, στοιχείο e, του νόμου περί παραδόσεως, η έννοια «officier van justitie [(εισαγγελέας)]» περιλαμβάνει «κάθε officier van justitie [(εισαγγελέα)] και, άλλως, τον officier van justitie bij het arrondissementsparket Amsterdam [(εισαγγελέα της περιφερειακής εισαγγελικής αρχής του Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες)]».

13. Δυνάμει του άρθρου 27, παράγραφος 2, του νόμου περί παραδόσεως:

«Πριν από την περάτωση της διαδικασίας ακρόασης των ενδιαφερομένων, το δικαστήριο αποφαίνεται αυτεπαγγέλτως επί της συνέχισης της κράτησης του εκζητουμένου, προκειμένου ο εκζητούμενος να τεθεί υπό κράτηση ή αστυνομική κράτηση.»

14. Τα άρθρα 33 έως 36 του νόμου περί παραδόσεως προβλέπουν τα εξής:

«Άρθρο 33

Η στέρηση της ελευθερίας που διατάσσεται δυνάμει του άρθρου 27 τερματίζεται –πλην περιπτώσεων συνέχισης της στέρησης της ελευθερίας για άλλους λόγους– όταν:

a. το δικαστήριο ή ο officier van justitie [(εισαγγελέας)] διατάξει τον τερματισμό της, αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν αιτήσεως του εκζητουμένου ή του δικηγόρου του·

b. παρέλθουν δέκα ημέρες από την ημέρα της απόφασης, εκτός εάν το δικαστήριο, αποφαινόμενο επί του κατηγορητηρίου του officier van justitie [(εισαγγελέα)], παρέτεινε εν τω μεταξύ την κράτηση.

Άρθρο 34

1. Η στέρηση της ελευθερίας που μνημονεύεται στο άρθρο 33, στοιχείο b, μπορεί να παραταθεί για διάρκεια που δεν υπερβαίνει τις δέκα ημέρες.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, η στέρηση της ελευθερίας μπορεί να παραταθεί για διάρκεια που δεν υπερβαίνει τις 30 ημέρες όταν:

[…]

b. η παράδοση επιτρέπεται, πλην όμως η πραγματική παράδοση δεν στάθηκε δυνατό να διενεργηθεί εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

[…]

Άρθρο 35

1. Η πραγματική παράδοση του εκζητουμένου διενεργείται το ταχύτερο δυνατόν μετά την απόφαση με την οποία επιτρέπεται εν όλω ή εν μέρει η παράδοση και το αργότερο δέκα ημέρες μετά την εν λόγω απόφαση. Ο officier van justitie [(εισαγγελέας)] καθορίζει τον τόπο και τον χρόνο [της πραγματικής παράδοσης], κατόπιν διαβούλευσης με τη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος.

2. Όταν, λόγω ιδιαίτερων περιστάσεων, η πραγματική παράδοση δεν μπορεί να διενεργηθεί εντός της προθεσμίας που καθορίζεται στην παράγραφο 1, καθορίζεται με κοινή συμφωνία νέα

ημερομηνία. Στην περίπτωση αυτή, η πραγματική παράδοση διενεργείται εντός δέκα ημερών από τη συμφωνηθείσα ημερομηνία.

3. Κατ' εξαίρεση, η πραγματική παράδοση μπορεί να αναβληθεί για όσο χρονικό διάστημα σοβαροί ανθρωπιστικοί λόγοι αντιτίθενται σε αυτήν, και ειδικότερα για όσο διάστημα η κατάσταση της υγείας του εκζητουμένου δεν καθιστά δυνατή τη μετακίνησή του. Η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος ενημερώνεται πάραυτα. Ο officier van justitie [(εισαγγελέας)] καθορίζει τον τόπο και τον χρόνο στον οποίο μπορεί να διενεργηθεί η πραγματική παράδοση, κατόπιν διαβούλευσης με τη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος. Στην περίπτωση αυτή, η πραγματική παράδοση διενεργείται εντός δέκα ημερών από τη συμφωνηθείσα ημερομηνία.

4. Ο καταζητούμενος απολύεται κατά την παρέλευση των προθεσμιών που προβλέπονται στις παραγράφους 1 έως 3.

Άρθρο 36

1. Η απόφαση σχετικά με την ημερομηνία και τον τόπο πραγματικής παράδοσης μπορεί να μη ληφθεί όταν, και για όσο χρονικό διάστημα, ο εκζητούμενος διώκεται ποινικά στις Κάτω Χώρες ή όταν ποινική απόφαση εκδοθείσα εις βάρος του από ολλανδικό δικαστήριο μπορεί ακόμη να εκτελεστεί, εν όλω ή εν μέρει.

2. Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1, ο Υπουργός δύναται, αφού ζητήσει τη γνώμη της εισαγγελικής αρχής, να αποφασίσει ότι ο εκζητούμενος μπορεί να τεθεί προσωρινά στη διάθεση της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος εν όψει της δίκης του ή της εκτέλεσης στερητικής της ελευθερίας ποινής καταγνωσθείσας εις βάρος του με αμετάκλητη δικαστική απόφαση, καθώς και να καθορίσει τους όρους της εν λόγω προσωρινής θέσης στη διάθεση της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος.

3. Οι όροι που καθορίζει ο Υπουργός περιλαμβάνουν, σε περίπτωση:

a. εκκρεμούς ποινικής δίωξης, κατά τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 1: εν πάση περιπτώσει, ότι το δικαίωμα του εκζητουμένου να παραστεί στην ποινική διαδικασία στις Κάτω Χώρες θα γίνει σεβαστό και ότι θα εκτίσει στις Κάτω Χώρες την ποινή που του επιβάλλεται στις Κάτω Χώρες.

[…]»

III. Η διαφορά της κύριας δίκης, τα προδικαστικά ερωτήματα και η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

15. Στις 31 Αυγούστου 2021 το Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział III Karny (τρίτο τμήμα του πλημμελειοδικείου Κρακοβίας) εξέδωσε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εις βάρος του CJ, Πολωνού υπηκόου, με σκοπό τη σύλληψη και την παράδοσή του για την εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής δύο ετών, η οποία επιβλήθηκε στον ενδιαφερόμενο στην Πολωνία για την τέλεση δεκατριών αδικημάτων που εμπίπτουν στην κατηγορία «οργανωμένες ή ένοπλες κλοπές», κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2, της απόφασης-πλαισίου 2002/584. Κατά το αιτούν δικαστήριο, ο CJ οφείλει να εκτίσει ακόμη το σύνολο σχεδόν της ποινής που του επιβλήθηκε για τα εν λόγω αδικήματα.

16. Με σκοπό την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, το αιτούν δικαστήριο έθεσε, με απόφαση της 2ας Ιουνίου 2022, τον ενδιαφερόμενο υπό κράτηση. Με απόφαση της 16ης Ιουνίου 2022, η οποία κατέστη αμετάκλητη, το αιτούν δικαστήριο επέτρεψε την παράδοση του ενδιαφερομένου στις πολωνικές αρχές για τα αδικήματα που αναγράφονταν στο σχετικό ένταλμα.

17. Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι κατά του CJ εκκρεμεί ποινική δίωξη ασκηθείσα στις Κάτω Χώρες, η οποία αφορά πράξη διαφορετική από εκείνες για τις οποίες εκδόθηκε το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης. Συγκεκριμένα, στις 15 Δεκεμβρίου 2021 το Kantonrechter in de rechtbank Den Haag (μονομελές πλημμελειοδικείο Χάγης, Κάτω Χώρες) είχε καταδικάσει τον ενδιαφερόμενο σε χρηματική ποινή ύψους 360 ευρώ ή, εναλλακτικώς, σε στερητική της ελευθερίας ποινή επτά ημερών, για την οδήγηση αυτοκινήτου χωρίς έγκυρη άδεια οδήγησης. Ο CJ άσκησε έφεση κατά της καταδικαστικής απόφασης, η οποία πρόκειται να εκδικαστεί στις 4 Οκτωβρίου 2022, χωρίς να παραιτηθεί από το δικαίωμά του να είναι παρών στην ποινική διαδικασία. Κατά της απόφασης που θα εκδοθεί επί της εφέσεως χωρεί αναίρεση.

18. Υπό τις συνθήκες αυτές, στις 17 Ιουνίου 2022 ο εισαγγελέας της περιφερειακής εισαγγελικής αρχής του Άμστερνταμ (στο εξής: εισαγγελέας) αποφάσισε, βάσει του άρθρου 36, παράγραφος 1, του νόμου περί παραδόσεως, να αναβάλει την παράδοση του ενδιαφερομένου και ζήτησε από το αιτούν δικαστήριο, δυνάμει του άρθρου 34, παράγραφος 2, στοιχείο b, σε συνδυασμό με το άρθρο 35, παράγραφος 2, του ίδιου νόμου, να παρατείνει την κράτησή του για διάστημα 30 ημερών, λόγω «ιδιαίτερων περιστάσεων».

19. Στις 22 Ιουνίου 2022 το αιτούν δικαστήριο έκανε δεκτό το αίτημα του εισαγγελέα και παρέτεινε την κράτηση για διάστημα 30 ημερών.

20. Στις 6 Ιουλίου 2022 ο εισαγγελέας ζήτησε εκ νέου την παράταση της κράτησης του ενδιαφερομένου για νέο διάστημα 30 ημερών, με την αιτιολογία ότι, «λόγω ιδιαίτερων περιστάσεων, η πραγματική παράδοση δεν μπορεί να διενεργηθεί εντός της προθεσμίας των δέκα ημερών». Ο εισαγγελέας δικαιολόγησε το αίτημα διευκρινίζοντας, κατ' ουσίαν, ότι ο CJ δεν επιθυμεί να παραιτηθεί από το δικαίωμά του να παραστεί στην επ' ακροατηρίου συζήτηση στο πλαίσιο της εκκρεμούς ποινικής διαδικασίας. Επιπλέον, ο εισαγγελέας εξέθεσε ότι επιθυμεί να διατάξει την αναβολή της παράδοσης καθώς και να ζητεί περιοδικά την παράταση της κράτησης, για όσο διάστημα η εν λόγω ποινική διαδικασία θα είναι εκκρεμής. Την ίδια ημέρα το αιτούν δικαστήριο έκανε δεκτό το αίτημα του εισαγγελέα και παρέτεινε εκ νέου για διάστημα 30 ημερών την κράτηση, επιφυλασσόμενο να αποφασίσει επί του ζητήματος αν πρέπει να αποφανθεί αυτεπαγγέλτως επί της άρσης ή της αναστολής της κράτησης.

21. Υπό τις συνθήκες αυτές, το rechtbank Amsterdam (πλημμελειοδικείο Άμστερνταμ) αποφάσισε, με απόφαση της 22ας Ιουλίου 2022, η οποία περιήλθε αυθημερόν στο Δικαστήριο, ότι έπρεπε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Αντιβαίνει στο άρθρο 12 και στο άρθρο 24, παράγραφος 1, της απόφασης πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ, σε συνδυασμό με το άρθρο 6 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το γεγονός ότι εκζητούμενος του οποίου η παράδοση με σκοπό την εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής εγκρίθηκε οριστικά, αλλά αναβλήθηκε "ούτως ώστε να μπορέσει να διωχθεί στο κράτος μέλος εκτέλεσης […] για πράξη διαφορετική από εκείνη που αναφέρεται στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης", κρατείται κατά τη διάρκεια της ποινικής αυτής δίωξης με σκοπό την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης;

2) α) Αποτελεί η απόφαση άσκησης της εξουσίας αναβολής της παράδοσης, η οποία ρυθμίζεται στο άρθρο 24, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ, απόφαση σχετική με την εκτέλεση του [ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης], η οποία, βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 2, της απόφασης-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ, ερμηνευόμενου υπό το πρίσμα της αιτιολογικής σκέψης 8 της ίδιας απόφασης, εμπίπτει στην αρμοδιότητα της δικαστικής αρχής εκτέλεσης;

β) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, το γεγονός ότι η εν λόγω απόφαση εκδόθηκε χωρίς τη συμμετοχή δικαστικής αρχής εκτέλεσης κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 2, της απόφασης-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ συνεπάγεται ότι δεν είναι νόμιμη η συνέχιση της κράτησης εκζητουμένου με σκοπό την εκτέλεση του εις βάρος του εκδοθέντος ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης;

3) α) Αντιβαίνει στο άρθρο 24, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 47 και 48 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η αναβολή της παράδοσης εκζητουμένου με σκοπό την ποινική δίωξη στο κράτος μέλος εκτέλεσης για τον λόγο και μόνον ότι ο εκζητούμενος, όταν ρωτήθηκε, δήλωσε ότι δεν επιθυμεί να παραιτηθεί από το δικαίωμά του να είναι παρών στο πλαίσιο της εν λόγω ποινικής δίωξης;

β) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, ποιους παράγοντες πρέπει τότε να λαμβάνει υπόψη της η δικαστική αρχή εκτέλεσης όταν αποφαίνεται σχετικά με την αναβολή της πραγματικής παράδοσης;»

22. Το αιτούν δικαστήριο ζήτησε την εφαρμογή της επείγουσας προδικαστικής διαδικασίας δυνάμει του άρθρου 107 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου. Το αίτημα έγινε δεκτό στις 3 Αυγούστου 2022. Η Ολλανδική Κυβέρνηση, η Openbaar Ministerie (εισαγγελική αρχή, Κάτω Χώρες), ο CJ και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υπέβαλαν υπόμνημα στο πλαίσιο της έγγραφης διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου. Στις 21 Σεπτεμβρίου 2022 διεξήχθη επ' ακροατηρίου συζήτηση στην οποία παρέστησαν ο CJ, η εισαγγελική αρχή, η Ολλανδική, η Γαλλική και η Πολωνική Κυβέρνηση, καθώς και η Επιτροπή.

IV. Εκτίμηση

A. Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

23. Η απόφαση περί παραπομπής αφορά κατ' ουσίαν δύο νομικά ζητήματα, εκ των οποίων το πρώτο είναι οργανωτικής και δικονομικής φύσης, ενώ το δεύτερο ανάγεται στις ουσιαστικές προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 24, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584.

24. Αφενός, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί αν η απόφαση αναβολής της παράδοσης εκζητουμένου, δυνάμει του άρθρου 24, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 2, της απόφασης-πλαισίου 2002/584, πρέπει να ληφθεί από τη «δικαστική αρχή εκτέλεσης», ήτοι από ανεξάρτητο δικαιοδοτικό όργανο, καθώς και να αποσαφηνιστούν οι συνέπειες τυχόν μη συμμόρφωσης με την εν λόγω προϋπόθεση, και ιδίως αν τούτο συνεπάγεται ότι ο ενδιαφερόμενος πρέπει να απολυθεί (δεύτερο προδικαστικό ερώτημα). Το συγκεκριμένο ζήτημα απορρέει από το γεγονός ότι, στην υπό κρίση υπόθεση, η απόφαση αναβολής της παράδοσης του ενδιαφερομένου λήφθηκε αποκλειστικά και μόνο από τον εισαγγελέα, ως προς τον οποίο το αιτούν δικαστήριο αμφιβάλλει για το αν συνιστά τέτοιο ανεξάρτητο δικαιοδοτικό

όργανο. Βάσει της εν λόγω απόφασης, ο εισαγγελέας ζήτησε από το αιτούν δικαστήριο την παράταση της κράτησης του ενδιαφερομένου καθ' όλη τη διάρκεια της αναβολής της παράδοσής του.

25. Αφετέρου, το αιτούν δικαστήριο ζητεί κατ' ουσίαν να διευκρινιστούν τόσο οι προϋποθέσεις (τρίτο προδικαστικό ερώτημα) όσο και οι συνέπειες της απόφασης αναβολής της παράδοσης του ενδιαφερομένου βάσει του άρθρου 24, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584, και ιδίως αν αυτός πρέπει να απολυθεί (πρώτο προδικαστικό ερώτημα). Συναφώς, το αιτούν δικαστήριο εκκινεί από την παραδοχή ότι η εν λόγω απόφαση αναβολής της παράδοσης είναι σύννομη, πράγμα που δεν συμβαίνει, όμως, κατ' ανάγκην, εν προκειμένω, αλλά εξαρτάται από την απάντηση που θα δοθεί στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα.

26. Επομένως, όπως προτείνει και η Επιτροπή, είναι σκόπιμο για λόγους οικονομίας της διαδικασίας να απαντηθεί κατ' αρχάς το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα και, εν συνεχεία, να απαντηθούν από κοινού το πρώτο και το τρίτο προδικαστικό ερώτημα.

Β. Επί του δευτέρου προδικαστικού ερωτήματος

27. Με το πρώτο σκέλος του δευτέρου προδικαστικού ερωτήματος, το αιτούν δικαστήριο ζητεί κατ' ουσίαν να διευκρινιστεί αν αντιβαίνει στο άρθρο 24, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 2, της απόφασης-πλαισίου 2002/584 πρακτική, βασισμένη στους κανόνες του νόμου περί παραδόσεως, κατά την οποία ο εισαγγελέας είναι αρμόδιος να αποφασίζει την αναβολή της παράδοσης του εκζητουμένου.

1. Επί της αρμοδιότητας της δικαστικής αρχής εκτέλεσης κατά την έννοια του άρθρου 24, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584 (πρώτο σκέλος)

28. Κατά το σαφές γράμμα του άρθρου 24, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584, η απόφαση αναβολής της παράδοσης του εκζητουμένου με σκοπό την άσκηση παράλληλης ποινικής δίωξης εις βάρος του στο κράτος μέλος εκτέλεσης πρέπει να λαμβάνεται από τη «δικαστική αρχή εκτέλεσης». Τούτο επιβεβαιώνεται από την αιτιολογική σκέψη 8 της εν λόγω απόφασης-πλαισίου και δεν αμφισβητείται από οποιονδήποτε εκ των διαδίκων.

29. Επιπλέον, εν αντιθέσει προς τις αμφιβολίες που εκφράζει το αιτούν δικαστήριο, και όπως επισημαίνει η Επιτροπή, το γεγονός ότι το άρθρο 24, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584 μνημονεύει τη «δικαστική αρχή εκτέλεσης» ως αρμόδιο όργανο να εκδώσει απόφαση αναβολής της παράδοσης καταδεικνύει ότι η έκδοση της εν λόγω απόφασης αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της «εκτέλεσης» του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 2, της ίδιας απόφασης-πλαισίου, όπως ερμηνεύθηκε, σε συνδυασμό βεβαίως με το άρθρο 23, παράγραφος 3, της εν λόγω απόφασης-πλαισίου, στην απόφαση της 28ης Απριλίου 2022, C και CD (Νομικά εμπόδια στην εκτέλεση αποφάσεως περί παραδόσεως)[2]. Με την εν λόγω απόφαση το Δικαστήριο έκρινε ότι η εκτίμηση σχετικά με την ύπαρξη ανωτέρας βίας, κατά την έννοια της τελευταίας ως άνω διάταξης, καθώς και, ενδεχομένως, ο καθορισμός νέας ημερομηνίας παράδοσης αποτελούν αποφάσεις σχετικές με την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, τις οποίες πρέπει να λαμβάνει η δικαστική αρχή

[2] Απόφαση C-804/21 PPU, EU:C:2022:307 (σκέψη 66).

εκτέλεσης υπ' αυτή την έννοια, και οι οποίες βαίνουν πέραν του πλαισίου της απλής «πρακτικής και διοικητικής επικουρίας» κατά την έννοια του άρθρου 7 της ίδιας απόφασης-πλαισίου, υπό το πρίσμα της αιτιολογικής σκέψης 9 αυτής [3].

30. Όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, δεδομένου ότι οι καταστάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 23, παράγραφος 3, και στο άρθρο 24, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584 συνεπάγονται, αμφότερες, την αναβολή της παράδοσης του εκζητουμένου στο πλαίσιο της εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, ουδείς πειστικός λόγος συντρέχει ώστε να ερμηνευθεί διαφορετικά το περιεχόμενο της αυτοτελούς έννοιας της «δικαστικής αρχής εκτέλεσης» [4] κατά την εφαρμογή του άρθρου 24, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 2, της ίδιας απόφασης-πλαισίου.

31. Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 2, της απόφασης-πλαισίου 2002/584, το κράτος μέλος εκτέλεσης ορίζει, δυνάμει του δικαίου του, δικαστική αρχή εκτέλεσης αρμόδια να εκδίδει απόφαση αναβολής της παράδοσης, βάσει του άρθρου 24, παράγραφος 1, της εν λόγω απόφασης-πλαισίου, και τούτο πρέπει να το πράξει τηρώντας τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, και ιδίως την αρχή της ανεξαρτησίας της εν λόγω αρχής. Προς τούτο, τα κράτη μέλη μπορούν, κατ' αρχήν, να ορίζουν ελεύθερα όχι μόνον δικαστή ή δικαστήριο αλλά και κάθε αρχή η οποία μετέχει στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης στα κράτη μέλη, περιλαμβανομένων των εισαγγελικών αρχών. Εντούτοις, η εν λόγω αρχή πρέπει να ενεργεί βάσει καταστατικών και οργανωτικών κανόνων που διασφαλίζουν ότι δεν διατρέχει τον κίνδυνο να πρέπει να ακολουθήσει, μεταξύ άλλων, οδηγίες της εκτελεστικής εξουσίας σε συγκεκριμένη υπόθεση. Επιπλέον, σε τέτοια περίπτωση, τα κράτη μέλη πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι αποφάσεις της εν λόγω αρχής υπόκεινται σε δικαστικό έλεγχο ο οποίος πληροί τις απαιτήσεις της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας [5].

32. Εν προκειμένω, όμως, δεν αμφισβητείται ότι η απόφαση αναβολής της παράδοσης εκδόθηκε από τον εισαγγελέα και τούτο κατά τρόπο αυτόνομο και χωρίς την παρέμβαση δικαστηρίου. Συναφώς, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι, λαμβανομένων υπόψη των εσωτερικών κανόνων οργάνωσης και διαδικασίας που ισχύουν στις Κάτω Χώρες, ο εισαγγελέας της περιφερειακής εισαγγελικής αρχής του Άμστερνταμ δεν μπορεί να χαρακτηριστεί «δικαστική αρχή εκτέλεσης», κατά την έννοια των απαιτήσεων του άρθρου 6, παράγραφος 2, της απόφασης-πλαισίου 2002/584, λόγω της επιρροής που η εκτελεστική αρχή μπορεί να ασκεί στο συγκεκριμένο όργανο, μεταξύ άλλων μέσω οδηγιών σε συγκεκριμένη υπόθεση, και, ως εκ τούτου, λόγω της έλλειψης ανεξαρτησίας του [6].

33. Εξάλλου, ακριβώς προκειμένου να λάβουν υπόψη την προεκτεθείσα νομολογία και την ανάγκη ανάθεσης της αρμοδιότητας έκδοσης απόφασης αναβολής της παράδοσης σε «δικαστική αρχή εκτέλεσης», η Ολλανδική Κυβέρνηση και η εισαγγελική αρχή διευκρίνισαν, μεταξύ άλλων, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι τελεί υπό επεξεργασία τροποποίηση του νόμου περί παραδόσεως με στόχο να οριστεί το δικαστήριο ως αρμόδιο όργανο στον σχετικό τομέα.

[3] Βλ. επίσης προτάσεις μου στην υπόθεση C και CD (Νομικά εμπόδια στην εκτέλεση αποφάσεως περί παραδόσεως) (C-804/21 PPU, EU:C:2022:182, σημεία 73 έως 76).

[4] Απόφαση της 24ης Νοεμβρίου 2020, Openbaar Ministerie (Πλαστογραφία) (C-510/19, EU:C:2020:953, σκέψη 56).

[5] Πρβλ. και κατ' αναλογίαν, απόφαση της 24ης Νοεμβρίου 2020, Openbaar Ministerie (Πλαστογραφία) (C-510/19, EU:C:2020:953, σκέψεις 44 έως 49 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

[6] Πρβλ. αποφάσεις της 24ης Νοεμβρίου 2020, Openbaar Ministerie (Πλαστογραφία) (C-510/19, EU:C:2020:953, σκέψεις 54, 67 και 72), και της 28ης Απριλίου 2022, C και CD (Νομικά εμπόδια στην εκτέλεση αποφάσεως περί παραδόσεως) (C-804/21 PPU, EU:C:2022:307, σκέψη 61). Βλ. επίσης, όσον αφορά τις αστυνομικές υπηρεσίες, τις προτάσεις μου στην υπόθεση C και CD (Νομικά εμπόδια στην εκτέλεση αποφάσεως περί παραδόσεως) (C-804/21 PPU, EU:C:2022:182, σημεία 72 και 73).

34. Επομένως, στο πρώτο σκέλος του δευτέρου προδικαστικού ερωτήματος προτείνω να δοθεί η απάντηση ότι η απόφαση αναβολής της παράδοσης εκζητουμένου, βάσει του άρθρου 24, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 2, και με την αιτιολογική σκέψη 8 της εν λόγω απόφασης-πλαισίου, συνιστά μέτρο «εκτέλεσης» του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και, ως εκ τούτου, το μέτρο αυτό πρέπει να λαμβάνεται από τη «δικαστική αρχή εκτέλεσης».

2. Επί των συνεπειών παράβασης του άρθρου 24, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584 (δεύτερο σκέλος)

35. Όσον αφορά τις συνέπειες παράβασης του άρθρου 24, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584, λόγω έκδοσης της απόφασης αναβολής της παράδοσης από μη δικαστική αρχή, ήτοι, εν προκειμένω, από τον εισαγγελέα, οι απόψεις των διαδίκων αποκλίνουν σημαντικά. Τόσο η Επιτροπή όσο και ο CJ υποστηρίζουν ότι η παράβαση τέτοιας τυπικής απαίτησης, όπως και εκείνων που προβλέπονται στο άρθρο 23, παράγραφοι 2 έως 4, της εν λόγω απόφασης-πλαισίου, επιβάλλει την απόλυση του ενδιαφερομένου. Αντιθέτως, τόσο η Ολλανδική Κυβέρνηση όσο και η εισαγγελική αρχή, μολονότι αναγνωρίζουν την ύπαρξη τέτοιας παράβασης, θεωρούν ότι αυτή δεν επηρεάζει τη, διακριτή, απόφαση του δικαστηρίου, κατά την έννοια του άρθρου 12 της εν λόγω απόφασης-πλαισίου, να παρατείνει την κράτηση του ενδιαφερομένου. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Γαλλική και η Πολωνική Κυβέρνηση διευκρίνισαν, μολονότι μόνον σε σχέση με το πρώτο προδικαστικό ερώτημα, ότι, ανεξαρτήτως του αν οι προβλεπόμενες στο άρθρο 24, παράγραφος 1, της ίδιας απόφασης-πλαισίου προϋποθέσεις πληρούνται εν προκειμένω, το άρθρο 12 αυτής συνιστά επαρκή νομική βάση για τη συνέχιση της κράτησης του ενδιαφερομένου κατά τη διάρκεια της αναβολής της παράδοσής του.

36. Όπως επισημαίνουν ο CJ και η Επιτροπή, η απαίτηση ανάθεσης εξουσίας λήψης αποφάσεων, βάσει του άρθρου 24, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584, σε «δικαστική αρχή εκτέλεσης» η οποία είναι ανεξάρτητη ή υπόκειται σε αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο[7] συνιστά κανόνα περί αρμοδιότητας από τον οποίο τα κράτη μέλη δεν μπορούν, κατ' αρχήν, να παρεκκλίνουν. Τούτο υπογραμμίζεται στη νομολογία, που έχει δώσει έμφαση στην εν λόγω ανεξαρτησία, όπως και στην ύπαρξη δικαστικού ελέγχου ο οποίος να ικανοποιεί πλήρως τις απαιτήσεις που είναι συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία, όταν η εν λόγω δικαστική αρχή δεν είναι η ίδια δικαιοδοτικό όργανο και η αναβολή της παράδοσης συνεπάγεται τη σύλληψη ή τη συνέχιση της κράτησης του εκζητουμένου[8].

37. Εντούτοις, εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, αφενός, ο εισαγγελέας δεν συνιστά ανεξάρτητη δικαστική αρχή υπ' αυτή την έννοια και, αφετέρου, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των αποκλινουσών και ασαφών απόψεων που διατύπωσαν η Ολλανδική Κυβέρνηση και η εισαγγελική αρχή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, φαίνεται ότι η απόφασή του περί αναβολής της παράδοσης του εκζητουμένου δεν υπόκειται σε αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο.

38. Συγκεκριμένα, όπως επισημαίνει το ίδιο το αιτούν δικαστήριο, κατά πάγια πρακτική, η απόφαση αναβολής της παράδοσης που εκδίδει ο εισαγγελέας δεν υπόκειται καθ' εαυτήν στον έλεγχο του δικαστηρίου, όταν αυτό αποφαίνεται επί του αιτήματος του εισαγγελέα περί παράτασης της συνέχισης κράτησης του εκζητουμένου, βάσει του άρθρου 27, παράγραφος 2, σε

[7] Πρβλ. απόφαση της 24ης Νοεμβρίου 2020, Openbaar Ministerie (Πλαστογραφία) (C-510/19, EU:C:2020:953, σκέψεις 44 έως 47 και 54 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

[8] Πρβλ. απόφαση της 24ης Νοεμβρίου 2020, Openbaar Ministerie (Πλαστογραφία) (C-510/19, EU:C:2020:953, σκέψεις 49 έως 51 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

συνδυασμό με το άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο b, του νόμου περί παραδόσεως. Η προεκτεθείσα εκτίμηση επιρρωννύεται από τις γραπτές παρατηρήσεις της Ολλανδικής Κυβέρνησης και της εισαγγελικής αρχής που τονίζουν τον διακριτό χαρακτήρα της απόφασης αναβολής της παράδοσης, που λαμβάνει ο εισαγγελέας, αφενός, και της απόφασης συνέχισης της κράτησης, που λαμβάνει το δικαστήριο κατόπιν αιτήματος του ίδιου εισαγγελέα, αφετέρου.

39. Ως εκ τούτου, βάσει της ως άνω πρακτικής, το δικαστήριο έχει τη δυνατότητα να αποφαίνεται μόνον επί της *συνέχισης της κράτησης* του εκζητουμένου δυνάμει του άρθρου 27, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο b, του νόμου περί παραδόσεως, για μέγιστο χρονικό διάστημα 30 ημερών. Αντιθέτως, η απόφαση αναβολής της παράδοσης, που εξέδωσε ο εισαγγελέας δυνάμει του άρθρου 36, παράγραφος 1, του εν λόγω νόμου, που συνιστά τη νομική βάση του αιτήματός του για την παράταση της στέρησης της ελευθερίας του συγκεκριμένου προσώπου, είναι ipso facto εκτελεστή, χωρίς να υπόκειται καθ' εαυτήν σε αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο, είτε εκ των προτέρων είτε εκ των υστέρων, εκ μέρους του δικαστηρίου.

40. Πάντως, ούτε το άρθρο 36, παράγραφος 1, του νόμου περί παραδόσεως, στο οποίο βασίζεται η απόφαση αναβολής της παράδοσης που εξέδωσε εν προκειμένω ο εισαγγελέας, ούτε το άρθρο 1, στοιχείο e, του ίδιου νόμου διευκρινίζουν ρητώς το αρμόδιο όργανο για την έκδοση απόφασης αναβολής της παράδοσης του εκζητουμένου, κατά την έννοια του άρθρου 24, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584, ούτε κατά μείζονα λόγο τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες, ή τον τρόπο με τον οποίο, η εν λόγω απόφαση θα μπορούσε να υποβληθεί σε αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο. Οι προμνησθέντες κανόνες δεν διευκρινίζουν επίσης αν το δικαστήριο που επιλαμβάνεται αιτήματος παράτασης της κράτησης είναι ή όχι αρμόδιο, και σε περίπτωση καταφατικής απάντησης σε ποιον βαθμό, να ελέγξει τη νομιμότητα απόφασης αναβολής της παράδοσης που εξέδωσε ο εισαγγελέας.

41. Επ' αυτού, η Ολλανδική Κυβέρνηση εξέθεσε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι το άρθρο 36, παράγραφος 1, του νόμου περί παραδόσεως μπορεί να ερμηνευθεί κατά τρόπο σύμφωνο με το άρθρο 24, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584 και, επομένως, το δικαστήριο μπορεί να υποκαταστήσει τον εισαγγελέα και να διορθώσει το ελάττωμα που μνημονεύθηκε στο σημείο 37 των παρουσών προτάσεων. Επομένως, δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο, τουλάχιστον στη συγκεκριμένη περίπτωση, δυνάμει του άρθρου 27, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 33, στοιχείο a, του νόμου περί παραδόσεως, το δικαστήριο να είναι σε θέση να ελέγξει τη νομιμότητα της απόφασης αναβολής της παράδοσης που εξέδωσε ο εισαγγελέας προκειμένου είτε να την ακυρώσει και να διατάξει εν συνεχεία την απόλυση του εκζητουμένου είτε να υποκαταστήσει τον εισαγγελέα και να συνεχίσει την αναβολή της παράδοσης και την κράτηση του εν λόγω προσώπου.

42. Η απαίτηση να λαμβάνεται η απόφαση αναβολής της παράδοσης του εκζητουμένου από «δικαστική αρχή εκτέλεσης» ανεξάρτητη ή υποκείμενη σε πραγματικό δικαστικό έλεγχο συνεπάγεται, ειδικότερα, ότι, το αργότερο κατά την εξέταση της πλήρωσης των προϋποθέσεων βάσει των οποίων επιτρέπεται η συνέχιση της κράτησης του εν λόγω προσώπου, το αρμόδιο δικαστήριο είναι σε θέση να ασκήσει τέτοιον έλεγχο της νομιμότητας της εν λόγω απόφασης[9]. Τοιουτοτρόπως, το αρμόδιο δικαστήριο θα μπορεί, ενδεχομένως, να ακυρώσει την εν λόγω απόφαση σε περίπτωση μη πλήρωσης των προϋποθέσεων εφαρμογής του άρθρου 24, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584 και να διατάξει την απόλυση του

[9] Βλ. νομολογία μνημονευθείσα στα σημεία 31 και 32 των παρουσών προτάσεων.

εκζητουμένου, με την επιφύλαξη άλλων μέτρων τα οποία η αρμόδια δικαστική αρχή δύναται να λάβει προκειμένου να αποφευχθεί η διαφυγή του, βάσει του άρθρου 12 της απόφασης-πλαισίου 2002/584.

43. Απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εκτιμήσει αν είναι δυνατή, εν προκειμένω, η εφαρμογή τέτοιας προσέγγισης, η οποία είναι σύμφωνη με τις απαιτήσεις του άρθρου 24, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584, όπως υποστήριξαν η Ολλανδική Κυβέρνηση και η εισαγγελική αρχή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Προς τούτο, το αιτούν δικαστήριο πρέπει εντούτοις να διασφαλίσει ότι ο ενδεχόμενος εκ των υστέρων δικαστικός έλεγχος εκ μέρους του, κατά τα προεκτεθέντα στο σημείο 42 των παρουσών προτάσεων, είναι αρκούντως αποτελεσματικός και ικανός να θεραπεύσει πλήρως την παράβαση του κανόνα περί αρμοδιότητας που προβλέπει την έκδοση της απόφασης αναβολής της παράδοσης αποκλειστικά και μόνο από τον εισαγγελέα.

44. Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι, εν προκειμένω, η απόφαση αναβολής της παράδοσης που έλαβε ο εισαγγελέας είχε ως αποτέλεσμα τη συνέχιση της κράτησης του ενδιαφερομένου στις Κάτω Χώρες, το αιτούν δικαστήριο πρέπει να μεριμνήσει ώστε η εν λόγω απόφαση να μην παραμείνει προσωρινά σε ισχύ έως ότου το εν λόγω δικαστήριο λάβει νέα απόφαση, όπως, εντούτοις, επισήμαναν η Ολλανδική Κυβέρνηση και η εισαγγελική αρχή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Ομοίως, το αιτούν δικαστήριο πρέπει να εξακριβώσει αν είναι σε θέση να υποκαταστήσει, αναδρομικώς, τον εισαγγελέα για την έκδοση νέας απόφασης αναβολής της παράδοσης του εκζητουμένου και να επιτρέψει, ενδεχομένως, τη συνέχιση της κράτησής του.

45. Το αιτούν δικαστήριο πρέπει να εξετάσει, υπό το πρίσμα των προεκτεθέντων κριτηρίων, αν είναι δυνατή ερμηνεία του άρθρου 27, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με τα άρθρα 33 και 34 του νόμου περί παραδόσεως, η οποία θα συνάδει με τις απαιτήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 24, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 2, της απόφασης-πλαισίου 2002/584. Αντιθέτως, εάν δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο, ελλείψει νομικής βάσης στο εσωτερικό δίκαιο που να δικαιολογεί τη συνέχιση της κράτησής του για άλλους λόγους, όπως επιτρέπεται από το άρθρο 12 της εν λόγω απόφασης-πλαισίου, ο ενδιαφερόμενος πρέπει να απολυθεί.

46. Ως εκ τούτου, στο δεύτερο σκέλος του δευτέρου προδικαστικού ερωτήματος προτείνω να δοθεί η απάντηση ότι η παράβαση του άρθρου 24, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 2, της απόφασης-πλαισίου 2002/584, δυνάμει του οποίου η απόφαση αναβολής της παράδοσης του εκζητουμένου πρέπει να λαμβάνεται από δικαστική αρχή εκτέλεσης, απαιτεί την απόλυση του εν λόγω προσώπου, με την επιφύλαξη της δυνατότητας της εν λόγω αρχής να άρει τη συγκεκριμένη παράβαση μέσω, μεταξύ άλλων, ερμηνείας σύμφωνης με τους σχετικούς κανόνες του εσωτερικού δικαίου ή μέσω θέσπισης νομικής βάσης στο εσωτερικό δίκαιο που να δικαιολογεί τη συνέχιση της κράτησης του προσώπου για άλλους λόγους.

Γ. Επί του πρώτου και του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος

1. Προκαταρκτική παρατήρηση

47. Το πρώτο και το τρίτο προδικαστικό ερώτημα εκκινούν από την παραδοχή, εκ μέρους του αιτούντος δικαστηρίου, ότι η απόφαση αναβολής της παράδοσης του ενδιαφερομένου εκδόθηκε από «δικαστική αρχή εκτέλεσης» και υπόκειται σε αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο.

48. Όσον αφορά το τρίτο προδικαστικό ερώτημα, τα κριτήρια εφαρμογής του άρθρου 24, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584 πρέπει να ερμηνευθούν υπό το πρίσμα των άρθρων 47 και 48 του Χάρτη, ήτοι του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη και των δικαιωμάτων υπεράσπισης, τα οποία επικαλείται ο CJ στο πλαίσιο της εκκρεμούς ποινικής δίωξης στις Κάτω Χώρες.

2. Επί των κριτηρίων εφαρμογής του άρθρου 24, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584 ερμηνευόμενων υπό το πρίσμα των άρθρων 47 και 48 του Χάρτη (τρίτο προδικαστικό ερώτημα)

49. Το πρώτο σκέλος του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος αφορά κατ' ουσίαν το αν αντιβαίνει στο άρθρο 24, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584 απόφαση αναβολής της παράδοσης του εκζητουμένου *μόνο* για τον λόγο ότι το εν λόγω πρόσωπο εμμένει στην άσκηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων του που κατοχυρώνονται από τα άρθρα 47 και 48 του Χάρτη.

50. Όπως επισημαίνει η Επιτροπή, βάσει του άρθρου 24, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584, η δικαστική αρχή εκτέλεσης, αφού αποφασίσει την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, διαθέτει εξουσία εκτίμησης («δύναται») όσον αφορά την έκδοση απόφασης αναβολής της παράδοσης του εκζητουμένου για τον σκοπό της ποινικής δίωξής του («ούτως ώστε να μπορέσει να διωχθεί») στο κράτος μέλος εκτέλεσης. Εντούτοις, ακόμη και ελλείψει συμπληρωματικών ή ακριβέστερων κριτηρίων που διέπουν την άσκησή της, η εν λόγω εξουσία εκτίμησης πρέπει να καθοδηγείται, μεταξύ άλλων, από τα θεμελιώδη δικαιώματα που κατοχυρώνονται στον Χάρτη τα οποία οι εθνικές αρχές πρέπει να σέβονται στο πλαίσιο της εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης (βλ. άρθρο 1, παράγραφος 3, της εν λόγω απόφασης-πλαισίου) [10].

51. Συγκεκριμένα, κατά πάγια νομολογία, η δικαστική αρχή εκτέλεσης υποχρεούται να λαμβάνει υπόψη τις θεμελιώδεις δικονομικές εγγυήσεις που προσφέρονται στον ενδιαφερόμενο, δυνάμει των άρθρων 47 και 48 του Χάρτη, περιλαμβανομένων του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη και των δικαιωμάτων υπεράσπισης, όπως έχουν ερμηνευθεί από το Δικαστήριο [11]. Η συγκεκριμένη υποχρέωση εφαρμόζεται όχι μόνον στη διαδικασία εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης καθ' εαυτήν, αλλά επίσης, τηρουμένων των αναλογιών, σε κάθε παράλληλη ποινική διαδικασία που προβάλλεται ως λόγος αναβολής της παράδοσης, κατά την έννοια του άρθρου 24, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584, η οποία συνδέεται επομένως άρρηκτα με την πρώτη ως άνω διαδικασία. Τούτο επιβεβαιώνεται από το άρθρο 8 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, για την ενίσχυση ορισμένων πτυχών του τεκμηρίου αθωότητας και του δικαιώματος παράστασης του κατηγορουμένου στη δίκη του στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας [12], στο οποίο διευκρινίζεται το δικαίωμα παράστασης του υπόπτου ή του κατηγορουμένου στη δίκη του στο πλαίσιο των ποινικών διαδικασιών σε εθνικό επίπεδο.

52. Το επίμαχο στην υπό κρίση υπόθεση δικαίωμα του κατηγορουμένου να παραστεί αυτοπροσώπως στη δίκη του συνιστά ουσιώδες στοιχείο του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη, κατά την έννοια του άρθρου 47 του Χάρτη, καθώς και των δικαιωμάτων υπεράσπισης που

[10] Απόφαση της 24ης Νοεμβρίου 2020, Openbaar Ministerie (Πλαστογραφία) (C-510/19, EU:C:2020:953, σκέψεις 52 και 53).

[11] Αποφάσεις της 26ης Φεβρουαρίου 2013, Melloni (C-399/11, EU:C:2013:107, σκέψεις 49 έως 51), της 10ης Αυγούστου 2017, Tupikas (C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, σκέψεις 58 έως 60), και της 22ας Δεκεμβρίου 2017, Ardic (C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, σκέψη 73).

[12] ΕΕ 2016, L 65, σ. 1.

κατοχυρώνονται στο άρθρο 48, παράγραφος 2, του Χάρτη [13]. Ομοίως, κατά το άρθρο 8 της οδηγίας 2016/343, τα κράτη μέλη παρέχουν, μεταξύ άλλων, τη δυνατότητα στους κατηγορουμένους να είναι παρόντες στη δίκη τους [14]. Μολονότι το άρθρο 8, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας, σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 35 αυτής, επιτρέπει στα κράτη μέλη να προβλέπουν, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, ότι η δίκη μπορεί να διεξαχθεί ερήμην του κατηγορουμένου, μεταξύ άλλων, όταν αυτός παραιτείται από το δικαίωμά του να παραστεί σε αυτήν [15], εντούτοις δεν συμβαίνει το ίδιο όταν, όπως εν προκειμένω, ο κατηγορούμενος επιμένει να ασκήσει το προμνησθέν δικαίωμα.

53. Λαμβανομένου υπόψη του αναπαλλοτρίωτου χαρακτήρα του θεμελιώδους δικαιώματος του κατηγορουμένου να παραστεί αυτοπροσώπως στη δίκη του [16], η ποινική δίωξη του CJ στις Κάτω Χώρες για την οδήγηση αυτοκινήτου χωρίς έγκυρη άδεια οδήγησης, η οποία επισύρει χρηματική ποινή ύψους 360 ευρώ ή, εναλλακτικώς, στερητική της ελευθερίας ποινή επτά ημερών, αρκεί, κατ' αρχήν, ώστε ο ενδιαφερόμενος να μπορεί να επικαλεστεί το δικαίωμά του σε δίκαιη δίκη και τα δικαιώματά του υπεράσπισης, τούτο δε ανεξαρτήτως της αυξημένης σοβαρότητας του αδικήματος για το οποίο ο ενδιαφερόμενος καταδικάστηκε στην Πολωνία και το οποίο αποτελεί αντικείμενο του επίμαχου εντάλματος.

54. Εντούτοις, η εξουσία εκτίμησης της δικαστικής αρχής εκτέλεσης, βάσει του άρθρου 24, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584, προκειμένου να αποφανθεί επί της αναβολής της παράδοσης του εκζητουμένου δεν πρέπει να μετατραπεί σε αρμοδιότητα συνδεόμενη αποκλειστικά *και μόνο* με το γεγονός ότι το συγκεκριμένο πρόσωπο επικαλείται τις θεμελιώδεις δικονομικές εγγυήσεις που διαθέτει κατά τη διάρκεια ποινικής διαδικασίας η οποία διεξάγεται στο κράτος μέλος εκτέλεσης. Συγκεκριμένα, στην υπό κρίση υπόθεση, όπως επισημαίνουν το αιτούν δικαστήριο και η Επιτροπή, ο ενδιαφερόμενος δεν μπορεί να υποκινήσει μονομερώς την έκδοση απόφασης αναβολής της παράδοσης εμμένοντας στην άμεση άσκηση και στον σεβασμό του δικαιώματός του σε δίκαιη δίκη και των δικαιωμάτων του υπεράσπισης στο πλαίσιο της εκκρεμούς ποινικής διαδικασίας στις Κάτω Χώρες.

55. Συναφώς, πρέπει να εξακριβωθεί αν οι σκοποί γενικού συμφέροντος που επιδιώκει το άρθρο 24 της απόφασης-πλαισίου 2002/584 δικαιολογούν τον περιορισμό, κατά την έννοια του άρθρου 52, παράγραφος 1, του Χάρτη, της άσκησης από τον ενδιαφερόμενο του δικαιώματός του σε δίκαιη δίκη και των δικαιωμάτων του υπεράσπισης. Συγκεκριμένα, κατά πάγια νομολογία, τα εν λόγω δικαιώματα δεν αποτελούν απόλυτα προνόμια, αλλά μπορούν να περιέχουν περιορισμούς, υπό την προϋπόθεση ότι οι περιορισμοί αυτοί ανταποκρίνονται πράγματι σε σκοπούς γενικού συμφέροντος που επιδιώκει το οικείο μέτρο και δεν αποτελούν, υπό το πρίσμα του επιδιωκομένου σκοπού, υπέρμετρη και επαχθή επέμβαση που θα προσέβαλλε την ίδια την ουσία των διασφαλιζομένων με τον τρόπο αυτό δικαιωμάτων [17].

[13] Πρβλ. αποφάσεις της 26ης Φεβρουαρίου 2013, Melloni (C-399/11, EU:C:2013:107, σκέψη 49 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία), και της 15ης Σεπτεμβρίου 2022, HN (Δίκη κατηγορουμένου ο οποίος έχει απομακρυνθεί από την επικράτεια) (C-420/20, EU:C:2022:679, σκέψη 54 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

[14] Απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2022, HN (Δίκη κατηγορουμένου ο οποίος έχει απομακρυνθεί από την επικράτεια) (C-420/20, EU:C:2022:679, σκέψη 32).

[15] Απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2022, HN (Δίκη κατηγορουμένου ο οποίος έχει απομακρυνθεί από την επικράτεια) (C-420/20, EU:C:2022:679, σκέψεις 35 έως 37). Όσον αφορά τις προϋποθέσεις τέτοιας παραίτησης, η οποία πρέπει να χωρεί εξ ιδίας βουλήσεως και κατά τρόπο μη επιδεχόμενο αμφισβήτηση, βλ. απόφαση της 26ης Φεβρουαρίου 2013, Melloni (C-399/11, EU:C:2013:107, σκέψη 49).

[16] Απόφαση της 26ης Φεβρουαρίου 2013, Melloni (C-399/11, EU:C:2013:107, σκέψη 49), και της 15ης Σεπτεμβρίου 2022, HN (Δίκη κατηγορουμένου ο οποίος έχει απομακρυνθεί από την επικράτεια) (C-420/20, EU:C:2022:679, σκέψη 54).

[17] Πρβλ. αποφάσεις της 20ής Δεκεμβρίου 2017, Prequ' Italia (C-276/16, EU:C:2017:1010, σκέψη 50)· της 13ης Σεπτεμβρίου 2018, UBS Europe κ.λπ. (C-358/16, EU:C:2018:715, σκέψη 62), και της 16ης Οκτωβρίου 2019, Glencore Agriculture Hungary (C-189/18, EU:C:2019:861, σκέψη 43).

56. Επομένως, κατά την άσκηση της εξουσίας εκτίμησης που διαθέτει όσον αφορά την εφαρμογή των δυνατοτήτων που προβλέπονται στο άρθρο 24 της απόφασης-πλαισίου 2002/584, η δικαστική αρχή εκτέλεσης πρέπει να λαμβάνει υπόψη τόσο το συμφέρον του κράτους μέλους εκτέλεσης να φέρει εις πέρας εκκρεμή ποινική διαδικασία κατά του εκζητουμένου όσο και το συμφέρον του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος να εκτελεστεί η παράδοση του εν λόγω προσώπου το ταχύτερο δυνατόν, καθώς και να σταθμίζει τα εν λόγω συμφέροντα προκειμένου να εξακριβώσει αν, και σε ποιον βαθμό, είναι δυνατός ο περιορισμός της άσκησης του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη και των δικαιωμάτων υπεράσπισης. Το συγκεκριμένο καθήκον απορρέει επίσης από την υποχρέωση καλόπιστης συνεργασίας, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, ΣΕΕ, η οποία πρέπει να αποτελεί τη βάση της συνεργασίας μεταξύ των δικαστικών αρχών εκτέλεσης και των δικαστικών αρχών έκδοσης του εντάλματος προκειμένου να διασφαλίζεται η αποτελεσματική λειτουργία του συστήματος δικαστικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών, ένα από τα ουσιώδη στοιχεία του οποίου αποτελεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης[18].

57. Κατά πρώτον, η δικαστική αρχή εκτέλεσης πρέπει να λαμβάνει υπόψη το έννομο συμφέρον του κράτους μέλους εκτέλεσης, το οποίο προστατεύεται από το άρθρο 24, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584, να φέρει εις πέρας την εκκρεμή ποινική διαδικασία προτού παραδώσει τον εκζητούμενο στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος. Το εν λόγω συμφέρον μετριάζεται όταν η σοβαρότητα του αδικήματος για το οποίο ασκήθηκε η δίωξη και η βαρύτητα της προβλεπόμενης ποινής, όπως εν προκειμένω, υπολείπονται σαφώς εκείνων που είχαν ως αποτέλεσμα την έκδοση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Επομένως, η δικαστική αρχή εκτέλεσης δυνάμει της υποχρέωσης καλόπιστης συνεργασίας που υπέχει, μπορεί να αναστείλει την εκκρεμή ποινική διαδικασία και να προβεί σε προσωρινή «υπό όρους» παράδοση του εκζητουμένου, κατά την έννοια του άρθρου 24, παράγραφος 2, της εν λόγω απόφασης-πλαισίου, προβλέποντας συγχρόνως, στο πλαίσιο κοινής συμφωνίας με τη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος, την επιστροφή του εν λόγω προσώπου, μετά την έκτιση της ποινής του στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος, για τον σκοπό της συνέχισης της ποινικής διαδικασίας στο κράτος μέλος εκτέλεσης. Αυτό θα είχε ως αποτέλεσμα τον περιορισμό του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη και των δικαιωμάτων υπεράσπισης του εν λόγω προσώπου, υπό την έννοια της αναβολής της άσκησής τους.

58. Εν προκειμένω, απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εκτιμήσει, αφενός, αν η συγκεκριμένη προσέγγιση μπορεί να εφαρμοστεί, κάτι για το οποίο οι διάδικοι εξέφρασαν αμφιβολίες κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, και, αφετέρου, αν μετά την ενδεχόμενη επιστροφή του ενδιαφερομένου στις Κάτω Χώρες και την επανάληψη της διαδικασίας, τα θεμελιώδη δικαιώματά του, περιλαμβανομένου αυτού της εκδίκασης της υπόθεσής του εντός εύλογου χρονικού διαστήματος[19], θα μπορούν να γίνουν πλήρως σεβαστά. Εν πάση περιπτώσει, η αναβολή άσκησης των εν λόγω δικαιωμάτων, σε περίπτωση τέτοιας προσωρινής παράδοσης του ενδιαφερομένου, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί καθ' εαυτήν «υπέρμετρη και επαχθής επέμβαση» που θα έθιγε την ίδια την ουσία των επίμαχων δικαιωμάτων.

59. Κατά δεύτερον, η δικαστική αρχή εκτέλεσης πρέπει να λάβει υπόψη το έννομο συμφέρον του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος όσον αφορά την παράδοση του εκζητουμένου και την έκτιση της στερητικής της ελευθερίας ποινής που του επιβλήθηκε το ταχύτερο δυνατόν στο

[18] Πρβλ. αποφάσεις της 26ης Οκτωβρίου 2021, Openbaar Ministerie (Δικαίωμα ακρόασης από τη δικαστική αρχή εκτέλεσης) (C-428/21 PPU και C-429/21 PPU, EU:C:2021:876, σκέψεις 43 και 44 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία), και της 22ας Φεβρουαρίου 2022, Openbaar Ministerie (Δικαστήριο που έχει συσταθεί νομίμως στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος) (C-562/21 PPU και C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, σκέψεις 48 και 49 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

[19] Βλ. διάταξη της 12ης Φεβρουαρίου 2019, RH (C-8/19 PPU, EU:C:2019:110, σκέψεις 31 επ.), και απόφαση της 29ης Ιουλίου 2019, Gambino και Hyka (C-38/18, EU:C:2019:628, σκέψεις 38 επ.).

έδαφός του. Εντούτοις, το συγκεκριμένο συμφέρον μετριάζεται από τη δυνατότητα, που προβλέπεται στο άρθρο 12 της απόφασης-πλαισίου 2002/584, να τεθεί το εν λόγω πρόσωπο υπό κράτηση για τον σκοπό της εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Η ισοδυναμία της εν λόγω κράτησης αναγνωρίζεται εμμέσως στο άρθρο 26, παράγραφος 1, της εν λόγω απόφασης-πλαισίου, δυνάμει του οποίου το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος οφείλει να αφαιρεί τυχόν περίοδο κράτησης από τη συνολική διάρκεια στέρησης της ελευθερίας του εκζητουμένου στο κράτος μέλος εκτέλεσης. Ομοίως, σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, ο σκοπός της κοινωνικής επανένταξης μετά την έκτιση των ποινών μπορεί να αντιτίθεται στην κράτηση στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος, όταν το εκζητούμενο πρόσωπο διαμένει επί μεγάλο χρονικό διάστημα στο κράτος μέλος εκτέλεσης ή, ακόμη, όταν είναι καλά ενταγμένο στην κοινωνία του[20]. Απόκειται στη δικαστική αρχή εκτέλεσης να εξακριβώσει ποια από τις δύο προεκτεθείσες δυνατότητες ανταποκρίνεται καλύτερα, αναλόγως των περιστάσεων, στον ως άνω σκοπό και αν το έννομο συμφέρον του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος, του οποίου η συνεκτίμηση μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα τον προσωρινό περιορισμό των δικονομικών εγγυήσεων που παρέχονται στον ενδιαφερόμενο, μπορεί να κατισχύσει εκείνου του κράτους μέλους εκτέλεσης όπως προεκτέθηκε στο σημείο 57 των παρουσών προτάσεων.

60. Υπό τις συνθήκες αυτές, προτείνω να δοθεί στο πρώτο σκέλος του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος η απάντηση ότι δεν αντιβαίνει, κατ' αρχήν, στο άρθρο 24, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584, σε συνδυασμό με τα άρθρα 47 και 48 του Χάρτη, η αναβολή της παράδοσης του εκζητουμένου με σκοπό την ποινική δίωξη στο κράτος μέλος εκτέλεσης για τον λόγο ότι ο εκζητούμενος δεν επιθυμεί να παραιτηθεί από το δικαίωμά του να είναι παρών στο πλαίσιο της εν λόγω ποινικής δίωξης. Εντούτοις, στο πλαίσιο της άσκησης της εξουσίας εκτίμησης που διαθέτει βάσει του άρθρου 24 της εν λόγω απόφασης-πλαισίου, η δικαστική αρχή εκτέλεσης οφείλει να εξετάσει αν ο περιορισμός της άσκησης, από τον εκζητούμενο, των θεμελιωδών δικονομικών εγγυήσεων που του παρέχονται μπορεί να δικαιολογείται υπό το πρίσμα των δυνητικώς αποκλινόντων εννόμων συμφερόντων των κρατών μελών έκδοσης και εκτέλεσης του εντάλματος.

61. Λαμβανομένης υπόψη της αρνητικής κατ' ουσίαν απάντησης που δίνεται στο πρώτο σκέλος του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος, παρέλκει η απάντηση στο δεύτερο σκέλος του ίδιου ερωτήματος, το οποίο υποβάλλεται μόνον για την περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο σκέλος.

3. Επί της συνέχισης της κράτησης του εκζητουμένου κατόπιν σύννομης αναβολής της παράδοσής του (πρώτο προδικαστικό ερώτημα)

62. Με το πρώτο προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί αν, σε περίπτωση σύννομης αναβολής της παράδοσης του εκζητουμένου, κατά την έννοια του άρθρου 24, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584, η κράτηση του συγκεκριμένου προσώπου μπορεί να συνεχιστεί καθ' όλη τη διάρκεια της εν λόγω αναβολής και έως ότου διενεργηθεί η παράδοση.

63. Το άρθρο 24 της απόφασης-πλαισίου 2002/584 δεν παρέχει απάντηση στο συγκεκριμένο ερώτημα. Αντιθέτως, δυνάμει του γενικού κανόνα που προβλέπεται στο άρθρο 12 της ίδιας απόφασης-πλαισίου, το ζήτημα του αν ο εκζητούμενος μπορεί να τεθεί ή να παραμείνει υπό κράτηση πρέπει να κριθεί βάσει του εθνικού δικαίου. Δυνάμει του άρθρου 34, παράγραφος 2, του νόμου περί παραδόσεως, η παράταση της κράτησης για διάρκεια που δεν υπερβαίνει τις 30 ημέρες

[20] Πρβλ. απόφαση της 13ης Νοεμβρίου 2018, Raugevicius (C-247/17, EU:C:2018:898, σκέψεις 36 επ.).

είναι δυνατή και έχει αποφασιστεί δύο φορές στην υπό κρίση υπόθεση από το αιτούν δικαστήριο [21]. Επομένως, κατ' αρχήν, μια τέτοια παράταση της κράτησης για τον σκοπό της εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης δεν αντιβαίνει ούτε στο άρθρο 12 ούτε στο άρθρο 24 της προμνησθείσας απόφασης-πλαισίου καθ' εαυτά, δεδομένου ότι η αναβολή της παράδοσης αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της εν λόγω εκτέλεσης [22], ακόμη και αν η εν λόγω παράταση μπορεί να υπερβεί κάποια διάρκεια.

64. Εν αντιθέσει προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, η προεκτεθείσα εκτίμηση δεν αναιρείται από την εν γένει οικονομία του συστήματος δικαστικής συνεργασίας που σκοπεί στην εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης ούτε από τις αυστηρές προθεσμίες παράδοσης του εκζητουμένου που προβλέπονται στο άρθρο 23, παράγραφοι 2 έως 4, της απόφασης-πλαισίου 2002/584 ούτε από τις απαιτήσεις που απορρέουν από το άρθρο 6 του Χάρτη.

65. Είναι αληθές ότι το Δικαστήριο έχει αποφανθεί ότι η δυνατότητα παράτασης των εν λόγω προθεσμιών λόγω ανωτέρας βίας προβλεπόμενης στο άρθρο 23, παράγραφος 3, της απόφασης-πλαισίου 2002/584 πρέπει να ερμηνεύεται συσταλτικά, καθόσον πρόκειται περί παρέκκλισης από τον κανόνα του άρθρου 23, παράγραφος 2, της εν λόγω απόφασης-πλαισίου [23]. Το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει συναφώς ότι τα νομικά εμπόδια τα οποία απορρέουν από νομικές διαδικασίες που κίνησε ο εκζητούμενος είναι προβλέψιμα και δεν είναι δυνατόν να συνιστούν ανωτέρα βία υπ' αυτήν την έννοια [24].

66. Εντούτοις, το άρθρο 24, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584 συνιστά ειδικό κανόνα σε σχέση με τους γενικούς κανόνες για τις αυστηρές προθεσμίες παράδοσης, οι οποίοι προβλέπονται στο άρθρο 23, παράγραφοι 1 και 2, της ίδιας απόφασης-πλαισίου, υπό την έννοια ότι αφορά ειδική περίπτωση αναβολής της παράδοσης του εκζητουμένου, η οποία προορίζεται, μεταξύ άλλων, να προστατεύσει το έννομο συμφέρον του κράτους μέλους εκτέλεσης να φέρει εις πέρας την εκκρεμή ποινική δίωξη [25]. Επομένως, η ειδική αυτή περίπτωση αναβολής πρέπει να διακρίνεται σαφώς από εκείνη της κατ' εξαίρεση αναβολής της παράδοσης, κατά το άρθρο 23, παράγραφοι 3 ή 4, της εν λόγω απόφασης-πλαισίου, σε σχέση με τους γενικούς κανόνες του άρθρου 23, παράγραφοι 1 και 2, της ίδιας απόφασης-πλαισίου.

67. Η προεκτεθείσα εκτίμηση επιρρωννύεται από το γεγονός ότι ο νομοθέτης της Ένωσης δεν περιέλαβε στο άρθρο 24, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584 συγκεκριμένες προθεσμίες ή, έστω, παραπομπή στις προθεσμίες που προβλέπονται στο άρθρο 23 της εν λόγω απόφασης-πλαισίου. Εξ αυτού συνάγεται, a contrario, ότι, βάσει της αρχής που διατυπώνεται στο άρθρο 12, πρώτη περίοδος, της απόφασης-πλαισίου 2002/584, καταλείπεται στα κράτη μέλη η διακριτική ευχέρεια να ρυθμίζουν τη διάρκεια της συνέχισης της κράτησης του εκζητουμένου κατά τη διάρκεια της σύννομης αναβολής της παράδοσής του δυνάμει του άρθρου 24, παράγραφος 1, της ίδιας απόφασης-πλαισίου.

[21] Βλ. σημεία 19 και 20 των παρουσών προτάσεων.

[22] Βλ. σημείο 29 των παρουσών προτάσεων.

[23] Βλ. απόφαση της 28ης Απριλίου 2022, C και CD (Νομικά εμπόδια στην εκτέλεση αποφάσεως περί παραδόσεως) (C-804/21 PPU, EU:C:2022:307, σκέψη 45 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

[24] Βλ. απόφαση της 28ης Απριλίου 2022, C και CD (Νομικά εμπόδια στην εκτέλεση αποφάσεως περί παραδόσεως) (C-804/21 PPU, EU:C:2022:307, σκέψη 48 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

[25] Βλ. σημεία 55 έως 57 των παρουσών προτάσεων.

68. Επιπλέον, εν προκειμένω, ο ενδιαφερόμενος εμμένει στην άμεση άσκηση των θεμελιωδών δικονομικών εγγυήσεων που του παρέχονται στο πλαίσιο της ποινικής δίωξης στις Κάτω Χώρες, στοιχείο το οποίο συνιστά τον ουσιώδη λόγο αναβολής της παράδοσής του που αποφάσισε ο εισαγγελέας, δυνάμει του άρθρου 36, παράγραφος 1, του νόμου περί παραδόσεως. Εντούτοις, το γεγονός αυτό δεν συνιστά «νομικό εμπόδιο» κατά την έννοια της νομολογίας που υπομνήσθηκε στο σημείο 65 των παρουσών προτάσεων, δεδομένου ότι η εν λόγω νομολογία αφορά μόνον την εφαρμογή του άρθρου 23 της απόφασης-πλαισίου 2002/584 και όχι την εφαρμογή του άρθρου 24, παράγραφος 1, της εν λόγω απόφασης-πλαισίου, όπως εν προκειμένω.

69. Τέλος, είναι αληθές ότι η βάσει του άρθρου 24, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584 απόφαση περί συνέχισης της κράτησης του εκζητουμένου στο κράτος μέλος εκτέλεσης, αντί της παράδοσής του στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος με σκοπό την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, συνιστά, όπως και η ποινή που επιβλήθηκε από το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος, μέτρο το οποίο εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 6 του Χάρτη και πρέπει να είναι χρονικά περιορισμένο[26]. Εντούτοις, ο ενδεχόμενος αντίστοιχος περιορισμός της ελευθερίας του εκζητουμένου αντισταθμίζεται πλήρως από την υποχρέωση που υπέχει το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος να αφαιρέσει τυχόν περίοδο κράτησης στο κράτος μέλος εκτέλεσης από τη συνολική διάρκεια στέρησης της ελευθερίας στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος. Υπό τις συνθήκες αυτές, η συνέχιση της κράτησης του συγκεκριμένου προσώπου δεν μπορεί να χαρακτηριστεί συμπληρωματικός περιορισμός του δικαιώματος στην ελευθερία στον οποίο το εν λόγω πρόσωπο πρέπει να υποβληθεί σε κάθε περίπτωση στο κράτος μέλος έκδοσης, ούτε δυσανάλογο μέτρο, κατά την έννοια του άρθρου 52, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του Χάρτη, υπό την προϋπόθεση ότι η διάρκεια στέρησης της ελευθερίας δεν υπερβαίνει τη διάρκεια στέρησης της ελευθερίας στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος.

70. Ως εκ τούτου, προτείνω να δοθεί στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα η απάντηση ότι δεν αντιβαίνει στο άρθρο 12 και στο άρθρο 24, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584, σε συνδυασμό με το άρθρο 6 του Χάρτη, το γεγονός ότι εκζητούμενος του οποίου η παράδοση με σκοπό την εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής επιτράπηκε βάσει απόφασης που έχει καταστεί απρόσβλητη, αλλά αναβλήθηκε «ούτως ώστε να μπορέσει να διωχθεί στο κράτος μέλος εκτέλεσης […] για πράξη διαφορετική από εκείνη που αναφέρεται στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης», παραμένει υπό κράτηση προς τον σκοπό της εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης καθ' όλη τη διάρκεια της ποινικής δίωξης, υπό την προϋπόθεση ότι η διάρκεια της στέρησης της ελευθερίας δεν υπερβαίνει εκείνη που θα έπρεπε να εκτίσει ο εκζητούμενος στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος.

V. Πρόταση

71. Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, προτείνω στο Δικαστήριο να απαντήσει στα προδικαστικά ερωτήματα που υπέβαλε το rechtbank Amsterdam (πλημμελειοδικείο Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) ως εξής:

1) Δεν αντιβαίνει στο άρθρο 12 και στο άρθρο 24, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της

[26] Πρβλ. αποφάσεις της 16ης Ιουλίου 2015, Lanigan (C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, σκέψεις 58 και 59), και της 25ης Ιανουαρίου 2017, Vilkas (C-640/15, EU:C:2017:39, σκέψη 43).

26ης Φεβρουαρίου 2009, σε συνδυασμό με το άρθρο 6 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το γεγονός ότι εκζητούμενος του οποίου η παράδοση με σκοπό την εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής επιτράπηκε βάσει απόφασης που έχει καταστεί απρόσβλητη, αλλά αναβλήθηκε «ούτως ώστε να μπορέσει να διωχθεί στο κράτος μέλος εκτέλεσης […] για πράξη διαφορετική από εκείνη που αναφέρεται στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης», παραμένει υπό κράτηση προς τον σκοπό της εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης καθ' όλη τη διάρκεια της ποινικής δίωξης, υπό την προϋπόθεση ότι η διάρκεια της στέρησης της ελευθερίας δεν υπερβαίνει εκείνη που θα έπρεπε να εκτίσει ο εκζητούμενος στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος.

2) Η απόφαση αναβολής της παράδοσης εκζητουμένου, βάσει του άρθρου 24, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 2, και την αιτιολογική σκέψη 8 της εν λόγω απόφασης-πλαισίου, συνιστά μέτρο «εκτέλεσης» του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και, ως εκ τούτου, το μέτρο αυτό πρέπει να λαμβάνεται από τη «δικαστική αρχή εκτέλεσης».

   Η παράβαση του άρθρου 24, παράγραφος 1, της εν λόγω απόφασης-πλαισίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 2, της ίδιας απόφασης-πλαισίου, δυνάμει του οποίου η απόφαση αναβολής της παράδοσης του εκζητουμένου πρέπει να λαμβάνεται από δικαστική αρχή εκτέλεσης, απαιτεί την απόλυση του εν λόγω προσώπου, με την επιφύλαξη της δυνατότητας της εν λόγω αρχής να άρει τη συγκεκριμένη παράβαση μέσω, μεταξύ άλλων, ερμηνείας σύμφωνης με τους σχετικούς κανόνες του εσωτερικού δικαίου ή μέσω θέσπισης νομικής βάσης στο εσωτερικό δίκαιο που να δικαιολογεί τη συνέχιση της κράτησης του προσώπου για άλλους λόγους.

3) Δεν αντιβαίνει, κατ' αρχήν, στο άρθρο 24, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση πλαίσιο 2009/299, σε συνδυασμό με τα άρθρα 47 και 48 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η αναβολή της παράδοσης του εκζητουμένου με σκοπό την ποινική δίωξη στο κράτος μέλος εκτέλεσης για τον λόγο ότι ο εκζητούμενος δεν επιθυμεί να παραιτηθεί από το δικαίωμά του να είναι παρών στο πλαίσιο της εν λόγω ποινικής δίωξης. Εντούτοις, στο πλαίσιο της άσκησης της εξουσίας εκτίμησης που διαθέτει βάσει του άρθρου 24 της εν λόγω απόφασης-πλαισίου, η δικαστική αρχή εκτέλεσης οφείλει να εξετάσει αν ο περιορισμός της άσκησης, από τον εκζητούμενο, των θεμελιωδών δικονομικών εγγυήσεων που του παρέχονται μπορεί να δικαιολογείται υπό το πρίσμα των δυνητικώς αποκλινόντων εννόμων συμφερόντων των κρατών μελών έκδοσης και εκτέλεσης του εντάλματος.